

Biblioth. publ.

423,47 y.

ÆTERNITATIS
ALBUM
MEMORIAE PERENNATURÆ
EORUM

Qui

Bibliothec. Lubecens.

Vel vivi vel MORTUI

Libris , Legatis , Ornamentis ,
locupletarunt, illustrarunt
Sacrum.

LUBECÆ,
Typis SCHMALHERTZIANIS.

49

BIBLIOTHECA

ad

HOSPITES

Intra.

Sive sis Civis s. Hospes

Disce bene de me mereri.

Si Civis; patriam orna Urbem.

Si Peregrinus commun. Patriam Orbem.

Patria communis Orbis est

In quo tot Cives, quot sunt Homines.

Civis à Civib. est ornandus

Civem Civis orna.

Id gratum erit Mihi,

Tibi, Posteritati, Deo Immortali.

MYHII, quod beneficio tuo fiam auctior.

TIBI, quod tuo ipsum. benefic. acquisivisti Immortalitat.

POSTERITATI, quæ Benefic. post mortem collaudans
dicet: quam præclare de me meruit BENEFACTOR.

DEO IMMORTALI, cuius in Honorem

Bibliotheca struitur conservatur.

Qui sic me lustras

Non lustrastantum; sed & illustraras

Me, Te, Posteritatem, Deumq; & Christum meum

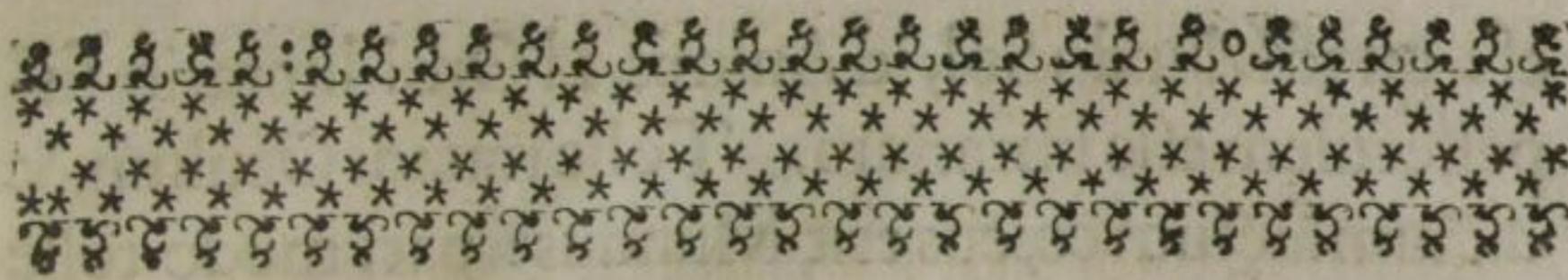
Agnoscet Posteritas grata gratum beneficium

AGNOSCET CHRISTUS MEUS

Qui & Liber vitæ est & Bibliothec. Catholic.

In quo vivunt Mortui, & moriuntur vivi

Vitam qui in ejus morte non querunt.

OMNIBUS ERUDITORUM ORDINIBUS.

S. D.

Otentissimis terrarum Orbis Rectoribus, ac Optimis quibusq; Rebus Publicis in deliciis & pretio semper fuisse Bibliothecas, ab omni ævo observatum est. Exutere Annales, & Memorias replicare veterum, nec in animo nobis est, nec Instituti permittit ratio. Eccui enim bono post tot Illustres Animas, quæ hoc in argumento non sine laude summâ posuere operam, exstruerem Bibliothecas? Actum, meâ quidem sententiâ, hoc foret agere, novamq; post Homeros condere Iliada. Proin ne nihil agam de tantorum Heroum, Virûmque Sapientissimorum consilio perquam laudabili paucula hæc attexo.

Scilicet non temere judicarunt prudentissimi Orbis Gubernatores, Regnorum, Urbiumq; Destinas, Ornamenta, & Pharos esse Bibliothecas, quibus collapsis collabantur necesse est, Imperia, Regna, Civitates, omnipisque Hominum Societas. In confesso namque est,

A 2

est, quod Mundo Sol, id Animis, id Orbi literario su-
pellestilem esse librariam. Tolle mundi Oculum, &
dictum factum cœcus erit Mundus: pari modo tolle
Rem Librariam, & privati erimus lumine egregiō mi-
seri magis, quam ille apud Maronem Polyphemus,
cui lumen ademerat Græcorum callidissimiis Ulysses.
Versaremur in tenebris plus quam Cimmeriis, si Fax
hæc divinitus mortalium generi accensa per negli-
gentiam restincta nos destitueret. Malo afficiuntur
Imperia, omniumq; longe sunt miserrimæ Respubl.
quæ deficiuntur Museis, memoriæ Sacris; ubi tuto
deponantur Imperiorum Arcana, Leges, Bella, Pa-
ces, Instrumenta & Acta Publica. Natis enim (id
quod non raro fit) controversiis vel in ipso meridie
cœcutire coguntur; Beatæ contra sunt Civitates à
Monumentis Tabulisque necessariis instructissimæ,
posteritatis caussâ repertis, ut non tantum Adjumento
sint; sed & Præsidio; unde posteritas rerum præte-
ritarum rudis rebus in dubiis certissima petat Oracu-
la. *Nihile enim* (verba sunt Balthasaris Bonifacii
J. C. in Venetorum quondam Gymnasio Ju-
ris Civilis Interpretis egregii) ad Instruendos
atque edocendos Homines utilius: nihil ad res ob-
scuras eruendas, atque illustrandas; nihil ad patrimonia, re-
gnaque ac demum privata ac publica omnia conservanda ma-
gis necessarium, quam Voluminum & Monumentorum bene
instructa supellex: tanto melior navalibus; tanto præstan-
tior

tior Armamentariis ; quam ratione, quam violentia ; jure,
quam injuria vincere praeclarus censetur. Reip. Christia-
næ Scholarumq; permagni interesse, conservari cum
Libros, tum Bibliothecas, nemini mortalium nisi
Vervicum in patria nato queat esse obscurum. La-
terent nos Mundi incunabula, & stupenda Dei facta :
laterent Prophetarum Oracula, Judicium Acta, Re-
gumq; ; imo & ipsius Salvatoris & Apostolorum ge-
sta, si literarum librorumq; careremus subsidio. Hoc
destituti nec Patrum scripta, nec Concilia, nec Hære-
ses, nec Martyria, nec Ecclesiæ Traditiones, nec Con-
stitutiones, nec id genus mille alia haberemus. Scho-
larum item salutem pendere ab librorum salute, vel
indepitat, quod nec Ecclesiæ, nec Scholæ sine libro-
rum copia propagari conservarique possint. Ulti e-
nim sine Sole Sol videri nequit : Ita nec sine literarum
Lumine, quod in libris inest, spiratque, & viget, Erudi-
torum monumenta nec intelligentur nec explica-
buntur commode. Sunt enim libri Instrumenta à
Deo benignissimo ad scientias in genere humano
conservandas data. Quei vero divina hæc Instru-
menta conserventur, nî constituantur Eruditionis
Officinæ, constitutisq; præficiantur, quorum opera
curaq; sollicita præstentur indemnes, & à temporum
inuria tutæ. Hoc etiam atq; etiam securi expenden-
tes terrarum Domini & Magistratus cordati nunq.

A 3

non

non in has totâ mente incubuere curas, ut in Regnis,
inq; Civitatibus suis ponerentur Eruditio[n]is Sacraria;
in quibus, ceu M[un]imentis quibusdam, & Salutis por-
tu ingenuæ Artes, Scientiæ, Virtutesq; sine metu flo-
rentes agerent; Impietas vero, Hæresisq; & Barbaries
cum colluvie suâ fœdisima insuperabilia hæc Sapien-
tiæ Castella Scylla pejus & Charybdi timerent. In
re confessa, & Sole clariori ne videar operam perdere,
exemplis operose non eo illustratum. Missis igitur
antiquis, neminem fore existimo, cui non auditæ fue-
rint decantatissimæ Musarum sedes, Vaticana & Flo-
rentina Italiæ; Salmaticensis Hispaniæ; Parisiensis &
Aurelianensis Galliæ; Oxoniensis Angliæ; Archipala-
tina, Antwerpiana, Lugduno-Batava, Ultrajectina,
Tigurina, Noritbergensis, Uratislaviensis, Lipsiensis,
Regimontana, Hamburg., Augusta Guelpherbytana,
Leopoldi nostri Vindobonensis Cæsarea, (quæ in pri-
mis ponendæ,) aliæq; Innumeræ per totū terrarum or-
be[m] Illustres Sapientiæ Arces, quas non i[m]erito Amal-
theas vocares libris instructas & Immortalitatis Capi-
tolia. Ad Vos tandem, Nobilissimi patriæ Proceres,
ut mea dilabatur oratio, idem Majores vestros, idem
& Vos Summorum Virorum exemplis inflammatos
voluisse, res loquitur ipsa. Sicut enim aliis in rebus;
sic & in hac potissimum Civitatis Vestræ saluti
consuluitis præclare. Confirmat hoc abunde
Am-

Amplissimorum Curatorum Promulgatio in Tab.
Bibliothecæ nostræ Lubec. descripta, hīc omnino in-
serenda : cum non omnes literarum amore flagrantes For-
tuna rivus ita inaurarit, ut omnes istos libros, quibus ad soli-
dam eruditionem, & plurimarum rerum cognitionem perve-
niri inter doctos constat, sibi comparare possint : Amplissimus
Reip. hujus Magistratus ante complures annos de Bibliothe-
ca adornanda ; eadem quotannis augenda & necessariis in omni
disciplinarum genere libris instruenda consilium inire, & quan-
tum in eo, præclarorum Ingeniorum conatus, & studia prove-
here & promovere voluit. Sed cum illi, quibus hac cura pu-
blice delegata est, ad hoc usq[ue] tempus in selectissimis libris coë-
mendis occupati fuerint : fieri non potuit, ut cuivis ad libros
hos evolvendos aditus concederetur. Postquam vero maxi-
mam ea partem ita instructa est, ut nullius non Commodis
usui esse possit, Amplissimus hujus Reip. Magistratus pretio-
sissimum hunc Thesaurum non diutius occultandum, sed cum
Bonis & literarum amantibus communicandum esse duxit.
&c. Egregium quidem & laude singulari dignum
juvandi & ornandi studium ! omnibus literas amanti-
bus Museum Public. adornare , adornatum
quotannis [NB.] augere ; auctum aperire, & Thesaurum
non abscondere ; sed cum Bonis omnibus communi-
care, Regiū hoc dices Beneficium, Deiq[ue]; proprium,
qui quanto cuncta anteit bonitate , tanto se commu-
nicat impensius. Quæ cum ita sint, Amplissimi Patriæ
Patres, nec non & Curatores Nobilissimi , laude digni
estis immortali , & Prytaneo summisque Honoribus
cum-

cumprimis ornandi. Vos enim Ædem hanc, in qua
reconditus auro gemmisq; Thesaurus multo precio-
sior, sartam tectam conservatis: Vos, quò sede super-
biret splendidiore & paréret magis augusta (*quo de
beneficio & cura plane singulari in nostra de Bibliotheca
Lubecensi Lucubrati uncula brevi cum Deo propitio
pluribus*) in novū atq; illustre hoc intulisti Domiciliū!
Vos, cum ante annos complusculos casu nescio quo
inclinata videretur & confusa, rebus relictis omnibus,
id negotii vobis solum dari credidisti, ut denuo à Vo-
bis Statoribus repurgata ordinaretur, instaurareturq;
in eum, in quo nunc est, statum restituta. Nec dum
vobis videmini fecisse satis, nî & amplius feceritis be-
nignè. Ea propter non ita pridem è diversis, quæ a-
pud nos divenditæ sunt, Bibliothecis privatis, libros
benemultos, eosq; nobiliores partim mulctâ Consi-
storiali; partim Reditibus Ecclesiasticis Bibliothecæ
augendæ à fundatione Ejus sacris, coëmendos curâstis.
Nec sic prorsus contenti flagratis adhuc incredibili
quadam locupletandæ cupiditate, modo usuri nobis
novo; Rebus p. tamen Virisq; Principibus non inu-
sitato, nec indigno. Nimirum, ut Civibus & Peregrini-
nis proponatur Exemplum, in quod tanq. in Speculum
intueantur, munificentia propriâ Bibliothecam ve-
stram tanq: Gnatam unice dilectam, ut ne Civitati ve-
stræ elocetur sine dote, ditiorem reddere decrevi-
stis.

Etis. Quid est signum ad bene de rei literariæ Ornamentis sperandum sustollere, si hoc non est? Sustolle Lubeca manus: in sinu gaude; imo & triumpha serio tibi gratulans multum. Tibi enim comitur, Tibiaugetur, Tibi venusta hæc Nympharum Regina me Paranympho adducitur. Agnosce tantum Magistratus cui beneficium, qui in te illustranda totus est: agnosce tantum bonum. Advola in amplexus, advola & Venustum tuam Te & Posteritatem tuam perpetuo Ornaturam Orna; ne Posteris, quod imitentur, desit exemplum. Credite Civitatis nostræ Cives optimi, credite Peregrini, nullum unq. beneficium collocari melius, quam quod apud Bibliothecam ponitur. Bibliothecas ornare, nihil aliud est, quam se ornare ipsum, nomenq; ab oblivione, ab interitu vindicatum æternitati consecrare. Nusquam gentium tutius, quam in hisce Honoris & Memoriae Fanis, Illustrium Vironum suspenduntur laudum Monumenta & Tropæa. Hic morientia triumfantur secula: hic parti à Majoribus Proavisq; generosis perennant Triumfi. Hic vivunt post fata Mortui: in libris vivunt, qui sine liberis è vitâ decesserunt. Agite, Fautores Benevolentissimi, accipite tandem diu multumque expetitum Æternitatis Album. Servite gloriæ, servite Posteritati, servite Deo immortali. Si sinitis (sed sinitis, scio) hic & ego adsum rivalis. Rivalem vel ipsum Jovem alii exclu-

excludunt Amores ; hic nōn item. Mirum ! quo
plures h̄c recipiuntur, eò honestius, eò præclarior agi-
tur cum hac Domina nostra. Si placuerit , æqua
pars amoris mihi sit vobiscum, vel, si hoc magis ad pa-
latum, certemus amore Amantes. Pace vestra, li-
ceat mihi meam salutare , atque deosculari Animu-
lam : salve, o mea Lux, Vita mea Salve, Salve Pala-
tium & Regnum meum, Paradisus meus : Salve Bi-
bliotheca ; mea Bibliotheca, hisce, in quibus te fero,
oculis mihi charior ; salve Magistratus optimi Cura
maxima, Cura unica, & mea Cura, fidei meæ manda-
ta. Tu mihi in manus data es : Te accepi ; acce-
ptam servabo, servatam in Germanæ Sororis , dum
superavero, diligam loco. Valeant, valeant, & fru-
stra sint, qui Te segregare abs me laborent. Acci-
pe, quæ Tibi tuus offert ; ne sordeant quæso ; sed, ut
omnia fiant decenter : Ite præ, Musarum Patroni
benignissimi , sequar ego

Munificentia Vestra

Lubec. Mens. Majo.
ANN. 1678.

Cultor perpetuus

DAVID van der BRÜGGE
Bibliothecar.

Berewig.

Berewigter Gutthats - Ruhm.

Hr Erden-Sternelhr / Ihr Tugend-silberne-Lichter /
Ihr Sonn-Nacheiferer / die glänzt und andern
Glanz

Aus vollem Schoß mittheilt ; Ihr Rosen in dem Kraus
Der Künste-Pallas, und die vom Parnassens Richter
Mit Lobe-Gold gekröhn. Zeigt Eure Gühtigkeit /
Dafß/wie Ihr an euch selbst/ auch andren Himlisch seid /
Und Glück-s-Einflüsse gebt. Je reiner zung't die Flamme
Und lalst des Lichtes Ruhm / je mehr dem rohrem Locht /
Man raubt den Überfluß / des Ruhm dem Tode pocht
Wer sich Wolthäfigkeit ergiebt zum Bräufigamine.

Voraus / wann Himmels-Güht zum Himmel wieder-steigt /
Wenn zu des Höchsten Ehr man sein Vermögen neigt :
Denn diese Sonnen-Sonn macht Dünste auch zu Sterne /
Die sich zu ihr erhöhn. Zu dessen Ehren giebt /
Wer dem gelehrtem Volck / das Gott und Künste liebt
Zu grossem Wachstuhm reicht die Truhen / so voll Kerne
Der hohen Weißheit sind / die Bücher / so den Geist
Der Erden weisetziehn / und was Gott selber heisst ;
Was Recht und Unrecht sey ; Wie zu des Menschen Besten
Das Allerbeste steh ; Bey Ströhmen flössen ein
Und machen Sterbliche fast gahr Unsterblich sein ;
Des Nahme pranget stäts bey allen Erden-Gästen.
Des Philadelphens Preis noch aus der Aschen funckt /
Wohin ihr tausende der Bücher lodernd sunckt
In toller Brunst / die Er ohn Schätz-erspahren spahrte
Zum allgemeinen Nutz. Der Musulmanner Muht
Verwöhnt nicht das Lob der / derer Heilger Muht
Constantinopel mit dem Weißheit-Zeughauß paarte.

Sigulus

Sigulus schallef weie aus jener Ostē-Welt
Und über so viel Meer: Er sey der angestell
Der Sinen Bücher-Schätz. Seht einen weiten Himmel
Ihr Himmel-steigende/ Seht Lübecks Bücher-Hausz/
Ein Himmel/dessen Stern' auch keine Zeit löscht aus/
Der reinster Strahl durchbricht das dickste Wolck-Gewimmel.
Komme/ Sternet Euern Nahm in diesen Jaspis ein/
Lasset zur Mild-gebigkeit die Hand geöffnet sein/
Vermehrt das/ was euch Wiz und grossen Ruhm vermehret.
Lasz Cæsars Preis erhöhn ein funckend Feur-Comet,
Der Ihn und sich gahr bald verfunkt: Weil Lübeck steht/
Wird Euer klahrster Nahm allhie stäts sein geEhret.
Wann hie ein fluger Geist das Perspectiv' anlegt
Bald Euer strahlnder Nahm Ihm in die Augen schlägt/
Und Ihn zu sagen freibt: Der bleibe stets im Segen
Der diesen Seegen gab! Er bleib' ein Glückes-Stern
Der dieses Haus besternft. Ihr glänzt auch in der Fern'.
Und dort wird Gott dafür Euch Sonnen-Glanz anlegen.

Bibl. nr. 423, 477

